

formuende Kirker. Der er imidlertid en anden Strøbelighed, der er af langt mere indgribende Betydning med Hensyn til Domkirkens Existents. Det er den Udskridning af Sidemurene i Langhuset, der er en Følge af den stærke Spænding, som Trykket af Hvælvingerne i Midterstibet fremkalder. Dette Fænomen har længe været kjendt, men det er først i Aar, at det Faretruende ved samme er traadt frem med en saadan Styrke, at det vilde være uforhvarligt længere at opsætte at træffe Foranstaltninger derimod. Der har nemlig paa den næstfølgste Bille mellem Kirkens to nordre Sidefibe og ovenover samme paa Galleriet viist sig mange Revner, som vel i det Væsentlige ere ældre, men som synes at være i Tilgange; og der er Grund til at antage, at de tre andre tilsvarende Biller i Kirken næppe ere i synderlig bedre Tilstand. Ministeriet har derfor nu fra Arkitekt Amberg, hvem Udarbejdelsen af Planen til Restaurationen af Domkirken i det Hele er overdragen, og Arkitekt Gmudmann, der er særlig sagkyndig paa det statiske Omraade af Bygningskunsten, tilveiebragt et Forslag til Domkirkens Sikkring, der er fremsat i Tegning, og som gaar ud paa i Overensstemmelse med en af Amberg allerede tidligere fremsat Tanke at støtte Langhuset af Kirken ved Hjælp af Tværmure i de yderste Sidefibe, hvilke foroven forhættets i Spændbuer paa Gallerierne, der optage det fra Hovedstibets Hvælvinger udgaaende Tryk paa de to Steder paa Længden af Stibet, der ligge lige udfor Midterstibets Gjerdbuer. Dette Forslag er derpaa i alt Væsentligt billiget af Statsraad, Arkitekturmaler Hansen, Sognepræst Jacob Helms, Statsraad Herholdt og Dr. phil. Henry Petersen, der i Forening udgjøre saavel en i Anledning af hele Domkirkens Restauration nedsat Komite som det i Henhold til Synsloven bestilte særlige Syn for denne Kirkes Vedkommende; og Omkostningerne ere i hoslagte Overflag af Arkitekt Amberg anslaaede til i Alt 40,000 Kr.

Dette Beløb vilde det efter Ministeriets Formening være for haardt at paalægge Kirken, der selv aldeles mangler Resourcer, helt eller til Dels at tilveiebringe ved et Laan, der forrentes og afbetales ved Ligning paa Beboerne; thi det maa paa Grund af Ribe Bys økonomiske Tilstand anses for afgjort, at disse, som allerede ere bebyrdede ved det ovennævnte af Kirken optagne Laan til Taarnets Standsættelse, ikke ville kunne udrede et yderligere Beløb uden Overbebyrdelse. Da derhos de formuende Kirker ere saa bebyrdede med Laan, der ere optagne dels i Anledning af de dem selv vedkommende Arbejder, dels for at komme andre traengende Kirker til Hjælp ved Byggearbejder, og da i Særdeleshed Koskilde Domkirke for Diebliffet er særdeles stærkt bethyngt, ser man ingen anden Udvei til at tilveiebringe Midlerne til det omhandlede nødvendige Arbejde paa Ribe Domkirke end ved et Tilskud af Statskassen. — Noget, hvortil Kirkens Betydning som udmærket og eneftaaende Mindesmærke af Middelalderens Bygningskunst ikke alene i Danmark og Norden, men i hele det nordlige Europa, gjør den fuldkommen værdig. Det skal endnu blot bemærkes, at det her omhandlede Arbejde paa Ribe Domkirke, der alene udføres for at afhjælpe en bestemt begrændset Brøstfeldighed ved Bygningen, ikke er af en saadan Væsentlighed, at det vil drage andre efter sig, men maa betragtes som en Opgave for sig selv, der kan løses uafhængig af Domkirkens øvrige eventuelle Restauration i det Hele.

I Henhold til det Ovenanførte skal Ministeriet tjenstligst anmode det ærede Udvalg om ved den Behandling i Landsstinget af Forslag til Finantsloov for 1886—87 behageligen at ville stille følgende Vædringsforslag som fremsat af dette Ministerium:

Til Ribe Domkirkes Sikkring mod Udskridning af Murværket ... 40,000 Kr.

Kjøbenhavn, den 26de Januar 1886.

S. J. Scavenius.

G. Burman Becker.

Til Landsstingets Finantsudvalg.

Forslaget tiltrædes.